

povaze této dohody judikovati úřady správní a ani nss, nýbrž pouze řádné soudy.

Stížnost tvrdí dále, že st-li vznikl právní nárok na revisi a tedy i obnovu řízení tím, že žal. úřad ve směru žádosti jeho určité řízení již zahájil. Šlo-li však, jak dovozeno, o dohodu, která založila mezi st-lem a uchazeči o půdu poměr soukromoprávní, pak nebyl žal. úřad vůbec oprávněn do poměru toho zasahovati a jej revidovati. Jestliže nějakým úkonem svým dal na jeho, že tento poměr své revisi podrobí, později však, poučiv se o charakteru tohoto poměru vylučujícím jeho úřední zásah, od toho svého úmyslu upustil a prohlásil, že vzhledem k uzavřené dohodě žádnou revisi neprovede, nelze v tom shledávati žádnou nezákonnost a žádné porušení práv st-lových.

Vycházeje z těchto úvah, zamítl nss podanou stížnost.

Č. 3359.

Dávka z přírůstku hodnoty: Průkaz přípočtů podle §§ 8 a 16, odst. 2 dávk. řádu z r. 1920 lze provéstí též svědky.

(Nález ze dne 13. března 1924 č. 14.274/23).

Věc: Josef R. v R. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l prodal smlouvou trhovou z 10. srpna 1921 domek v R. za 10.500 K; v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty udal nabývací cenu 2000 K a zcizovací cenu 10.500 K a žádal, aby dle § 8 d. ř. byly uznány vpočítatelné náklady na stavby, novostavby a zlepšení k trvalému zvýšení hodnoty sloužící celkem 5850 K; náklady byly jednotlivě uvedeny, oceněny co do materiálu, práce a doloženy dovoláváním se na dva svědky z R. o jejich pravdivosti.

Úřad I. stolice vyměřil dávku z přírůstku hodnoty na podkladě nabývací ceny 2000 K bez jakýchkoliv přípočtů a zcizovací ceny 10.500 K.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí bylo namítáno, že měl úřad vyměřující, by-li v pochybě o nákladech učiněných k trvalému zvýšení hodnoty, zavéstí řízení dle § 17 d. ř., že náklady ty byly přesně uvedeny, a důkaz svědky o nich nabídnut, takže bylo věcí vyměřujícího úřadu důkazy ony provéstí. Žal. úřad stížnosti nevyhověl proto, že řízení dle § 17 d. ř. slouží pouze ke zjištění hodnot, nikoliv ke zjištění nákladů; v tomto směru ukládá platný dávkový řád břímě důkazní výhradně straně; takto však navrhla ve svém přiznání za účelem prokázání skutečných nákladů výslech svědků, čímž však není vyhověno požadavku zákona, že okolnosti, na základě kterých se činí nároky na výhody, jest již v přiznání hodnověrně prokázati.

Stížnost nařiká toto rozhodnutí pro nezákonnost a vady řízení uvádějíc, že náklady v přiznání přesně udané nemohl st-l prokázati než svědky, když vše hotově platil, a stavitel Č., od něhož materiál odebíral, zemřel a že nelze ze zákona dovoditi, že by důkazy již v přiznání musely

býti provedeny, což by jedině mohlo se státi listinami připojenými k přiznání.

Nss o stížnosti uvážil toto:

Dávkový řád z r. 1920 ustanovuje v § 16, odst. 2, že okolnosti, na základě kterých se činí při vyměřování dávky nárok na výhody (přípočty a pod.) jest v přiznání uvéstí a hodnověrně prokázati, jinak k nim při vyměřování dávky nebude přihlíženo. § 8 d. řádu stanoví, že k nabývací ceně (hodnotě) jest za účelem vyšetření přírůstku hodnoty připočísti veškeré prokazatelné náklady, které zcizitel nebo jeho právní předchůdce učinili k trvalému zvýšení hodnoty nemovitosti.

Zákon nevyslovuje nikde, jakým průvodním prostředkem náklady ony mají býti prokázány, z čehož plyne, že také určité druhy průvodních prostředků nevylučuje a že proto nutno jest pro prokázání nákladů připustiti veškeré průvodní prostředky, v řízení správním přípustné a podle své povahy k provedení nabízeného důkazu způsobilé.

K důkazům takovým náleží i důkaz svědky.

Ze znění § 16, odst. 2 dávk. řádu opak dovozovati nelze, neboť smysl jeho v souvislosti s § 8 jest jen ten, že průkaz má býti již v přiznání nabídnut, což se v daném případě stalo.

Nař. rozhodnutí jest v rozporu se zákonem, pročež je bylo zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3360.

Pozemková reforma: * Došla-li ke stpú-u nebo příslušnému soudu žádost, uplatňující nárok podle § 11 zák. záb. teprve po tom, když návrh na doručení výpovědi z hospodaření byl již u soudu podán, nelze výpověď shledati nezákonnou.

(Nález ze dne 13. března 1924 č. 4194).

Prejudikatura: Boh. 1944 adm.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žádostí z 9. března 1923 vypověděl žal. úřad st-le Vojtěcha Z. a jeho manželku z hospodaření na nemovitostech zapsaných v různých knihovních vložkách kat. obcí B., H., Š., Č. a B., jak vložky ty v žádosti byly uvedeny, na dobu šesti měsíců od doručení této výpovědi. Žádost ta došla k soudu dne 12. dubna 1923.

Proti této výpovědi, doručené st-li 25. dubna 1923, směřuje stížnost . . . , kterou nss neshledal důvodnou.

Nss stojí na stanovisku zaujatém v četných dřívějších nálezech (dle § 44 j. ř. poukazuje se na nál. Boh. 1944 adm.), že uplatnil-li vlastník zabr. půdy svůj nárok dle § 11 záb. zák., nesmí stpú tento jeho nárok při svých dalších úkonech ignorovati, nýbrž musí napřed o tomto nároku rozhodnouti; neučiní-li tak a vztáhne-li úkon ten — za který ovšem i výpověď z hospodaření považovati sluší — i na půdu, ohledně níž vlastník svůj nárok dle § 11 záb. zák. uplatnil, není postup takový ve shodě se zákonem.

V daném případě neshledal nss, že by st-l před výpovědí z hospodaření byl svůj nárok dle § 11 záb. zák. skutečně uplatnil. Stížnost tvrdí,